

Παύλου ἀποστόλου ἐπιστολαί.

Πρὸς Ῥωμαίους.

1.1 Π_α_ῦ_λ_ο_ς_ δ_ο_ῦ_λ_ο_ς_ Ἰ_η_σ_ο_ῦ_ Χ_ρ_ι_σ_τ_ο_ῦ_ κ_λ_η_τ_ὸ_ς_ ἀ_π_ὸ_σ_τ_ο_λ_ο_ς_ ἀ_φ_ω_ 1.2 ρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ, ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προ 1.3 φητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομέ 1.4 νου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα, τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἀγιωσύνης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰη 1.5 σοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν, δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολήν εἰς ὑπακοήν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ 1.6 τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ 1.7 Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς οὔσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυ ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. 1.8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ περὶ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ_ π_ί_σ_τ_ι_ς_ ὑ_μ_ῶ_ν_ κ_α_τ_α_γ_γ_έ_λ_λ_ε_τ_α_ι_ ἐ_ν_ ὄ_λ_ω_ 1.9 τῷ κόσμῳ. μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ θεός, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως 1.10 μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμαι πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, δεόμε νος εἶ πως ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ 1.11 ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵ_ν_α_ τι_ μ_ε_τ_α_δ_ῶ_ 1.12 χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, τοῦτο δὲ ἐστὶ συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως 1.13 ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι π_ο_λ_λ_ά_κ_ι_ς_ π_ρ_ο_ε_θ_έ_μ_η_ν_ ἐ_λ_θ_ε_ῖ_ν_ π_ρ_ὸ_ς_ ὑ_μ_ᾶ_ς_, καὶ ἐ_κ_ω_λ_ύ_θ_η_ν_ ἄ_χ_ρ_ι_ τ_ο_ῦ_ δεῦρο, ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν καθὼς καὶ ἐν τοῖς 1.14 λοιποῖς ἔθνεσιν. Ἑλλησὶ τε καὶ βαρβάρους, σοφοῖς τε καὶ ἀνοή 1.15 τοις ὀφειλέτης εἰμί· οὕτως τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς 1.16 ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. ο_ὔ_ γ_ὰ_ρ_ ἐ_π_α_ι_σ_χ_ύ_ν_ο_μ_α_ι_ τ_ὸ_ ε_ύ_α_γ_γ_έ_λ_ι_ο_ν_· δύναιμι γὰρ θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰου 1.17 δαίω τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι. δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. 1.18 Ἄ_π_ο_κ_α_λ_ύ_π_τ_ε_τ_α_ι_ γ_ὰ_ρ_ ὁ_ρ_γ_ή_ θ_ε_ο_ῦ_ ἀ_π_ ὁ_ὔ_ρ_α_ν_ο_ῦ_ ἐ_π_ὶ_ π_ᾶ_σ_α_ν_ ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ 1.19 κατεχόντων, διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· 1.20 ὁ γὰρ θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσεν. τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἢ τε αἴδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογητούς, 1.21 διότι γνόντες τὸν θεὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ ἠὲ χαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη 1.22 ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθη 1.23 σαν, καὶ ἠλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι 1.23 εἰκόνας φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ 1.24 ἔρπετῶν. Διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα 1.25 αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς, οἷτινες μ_ε_τ_ή_λ_λ_α_ξ_α_ν_ τ_ὴ_ν_ ἀ_λ_ή_θ_ε_ι_α_ν_ τ_ο_ῦ_ θ_ε_ο_ῦ_ ἐ_ν_ τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν 1.26 κτίσαντα. ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. δ_ι_ὰ_ τ_ο_ῦ_τ_ο_ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἱ τε γὰρ θήλειαι 1.27 αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄρρενες (?) ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄ_ρ_ς_ [_ρ_]_ ε_ν_ε_ς_ (_?_)_ ἐ_ν_ ἄρρεσιν τὴν

ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν 1.28 ἦν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. _K_α_ι_ _κ_α_θ_ὼ_ς_ οὐκ ἔδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς 1.29 ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ πονηρίᾳ πλεονεξίᾳ κακίᾳ, μεστοὺς φθόνου φόνου 1.30 ἔριδος δόλου κακοηθείας, ψιθυριστάς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὕβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν 1.31-32 ἀπειθεῖς, ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀνελεήμονας· οἵτινες 1.32 τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδο κοῦσιν τοῖς πράσσουσιν. 2.1 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὃ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων _έ_ν_ _ὧ_ _γ_ὰ_ρ_ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις 2.2 ὁ κρίνων. οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστὶ κατὰ ἀλήθειαν 2.3 ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, λογίζη δὲ τοῦτο, ὃ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ 2.4 ἐκφεύξη τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ; _ἦ_ _τ_ο_ῦ_ _π_λ_ο_ύ_τ_ο_υ_ _τ_ῆ_ς_ _χ_ρ_η_σ_τ_ό_τ_η_τ_ο_ς_ _α_ὐ_τ_ο_ῦ_ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι 2.5 τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει; κατὰ δὲ τὴν σκληρὴν ῥότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως καὶ δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ, 2.6-7 ὃς ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· τοῖς μὲν καθ' ὑπο 2.7 μονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι 2.8 ζωὴν αἰώνιον· τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας καὶ ἀπειθοῦσι τῇ ἀληθείᾳ πειθο 2.9 μένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, ὀργὴ καὶ θυμὸς. θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰου 2.10 δαίου τε πρῶτον καὶ Ἑλλήνος· δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐγραζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι. 2.11-12 οὐ γὰρ ἐστὶ προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως 2.12 ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι _έ_ν_ _ν_ό_μ_ω_ _ἦ_μ_α_ρ_τ_ο_υ_ _δ_ι_ὰ_ 2.13 νόμου κριθήσονται· _ο_ὐ_ _γ_ὰ_ρ_ _ο_ἱ_ _ἀ_κ_ρ_ο_α_τ_α_ὶ_ _ν_ό_μ_ο_υ_ _δ_ί_κ_α_ι_ο_ι_ _π_α_ρ_ὰ_ _τ_ῷ_ 2.14 θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ νόμου δικαιωθήσονται. ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῶσιν, οὗτοι νόμον μὴ 2.15 ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος· οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ 2.16 ἀπολογουμένων, ἐν ἡμέρᾳ ὅτε _κ_ρ_ι_ν_ε_ῖ_ _ὁ_ _θ_ε_ὸ_ς_ τὰ κρυπτά τῶν ἀν 2.17 θρώπων _κ_α_τ_ὰ_ _τ_ὸ_ _ε_ὐ_α_γ_γ_έ_λ_ι_ό_ν_ _μ_ο_υ_ _δ_ι_ὰ_ _Ἰ_η_σ_ο_ῦ_ _Χ_ρ_ι_σ_τ_ο_ῦ_ _Ἰ_δ_ε_ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζη καὶ ἐπαναπαύη νόμῳ καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ 2.18 καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατὰ 2.19 χούμενος ἐκ τοῦ νόμου, πέποιθᾶς τε σεαυτὸν ὀδηγὸν εἶναι τυφλῶν, 2.20 φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ· 2.21 ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; _ὁ_ _κ_η_ρ_ύ_σ_σ_ω_ν_ _μ_ῆ_ 2.22 κλέπτειν κλέπτεις; ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν μοιχεύεις; ὁ βδελυσσό 2.23 μενος τὰ εἶδωλα ἱεροσυλεῖς; _ὁ_ς_ _έ_ν_ _ν_ό_μ_ω_ _κ_α_υ_χ_ᾶ_σ_α_ι_, _δ_ι_ὰ_ _τ_ῆ_ς_ 2.24 παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις; τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑμᾶς _β_λ_α_σ_φ_η_μ_ε_ῖ_τ_α_ι_ _έ_ν_ _τ_ο_ῖ_ς_ _ἔ_θ_ν_ε_σ_ι_ν, καθὼς γέγραπται. 2.25 _π_ε_ρ_ι_τ_ο_μ_ῆ_ _μ_έ_ν_ _γ_ὰ_ρ_ _ὡ_φ_ε_λ_ε_ῖ_ _έ_ὰ_ν_ _ν_ό_μ_ο_υ_ _π_ρ_ά_σ_σ_η_ς_· ἐὰν δὲ παραβάτης 2.26 νόμου ἦς, ἡ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν. ἐὰν οὖν ἡ ἀκρο βυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσῃ, οὐχὶ ἡ _ἀ_κ_ρ_ο_β_υ_σ_τ_ί_α 2.27 αὐτοῦ _ε_ἰ_ς_ _π_ε_ρ_ι_τ_ο_μ_ῆ_ν λογισθήσεται; καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκρο βυστία τὸν νόμον τελοῦσα σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς 2.28 παραβάτην νόμου. οὐ γὰρ _ὁ_ _έ_ν_ _τ_ῷ_ _φ_α_ν_ε_ρ_ῷ_ _Ἰ_ο_υ_δ_α_ῖ_ό_ς_ _έ_σ_τ_ι_ν, _ο_ὐ_δ_έ_ 2.29 ἡ

ἐν τῷ φανερωῦ ἐν σαρκὶ περιτομῆ· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομῆ
 καρδίας ἐν πνεύματι οὐ γράμματι, οὗ ὁ_ ἔ_π_α_ι_ 3.1 νος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ'
 ἐκ τοῦ θεοῦ. Τί οὖν τ_ὸ_ π_ε_ρ_ι_σ_σ_ὸ_ν_ 3.2 τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς
 περιτομῆς; πολὺ κατὰ πάντα 3.3 τρόπον. π_ρ_ῶ_τ_ο_ι_ γ_ὰ_ρ_
 ἔ_π_ι_σ_τ_ε_ύ_θ_η_σ_α_ν_ τ_ὰ_ λ_ό_γ_ι_α_ τ_ο_ῦ_ θ_ε_οῦ_. τί γάρ; εἰ
 ἠπίστησάν τινες, μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τ_ὴ_ν_ τ_ο_ῦ_ θ_ε_οῦ_ π_ί_σ_τ_ι_ν_
 κ_α_ 3.4 ταργήσει; μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος
 ψεύστης, καθὼς γέγραπται· ὁ_π_ω_ς_ ἄ_ν_ δ_ι_κ_α_ι_ω_θ_ῆ_ς_ ἔ_ν_ τ_ο_ῖ_ς_
 λ_ό_γ_ο_ι_ς_ σ_ο_υ_ κ_α_ὶ_ ν_ι_κ_ή_σ_η_ς_ ἔ_ν_ τ_ῷ_ κ_ρ_ί_ν_ε_σ_θ_α_ί_
 σ_ε_. 3.5 εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησιν, τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ
 θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; ς κατὰ ἄνθρωπον 3.6-7 λέγω. μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς
 κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν κόσμον; εἰ γὰρ 3.7 ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι
 ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν 3.8 δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι κάγω ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι; καὶ μὴ
 καθὼς βλασφημούμεθα καὶ καθὼς φασιν ἡμᾶς τινες λέγειν ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ
 ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; ὣν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστιν. 3.9 Τί οὖν; προεχόμεθα; οὐ πάντως·
 προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους 3.10 τε καὶ Ἑλληνας ὑφ' ἁμαρτίαν πάντας εἶναι,
 κ_α_θ_ὼ_ς_ γ_έ_γ_ρ_α_π_τ_α_ι_ ὅ_τ_ι_ οὐ_κ_ ἔ_σ_τ_ι_ δ_ί_κ_α_ι_ο_ς_
 οὐ_δ_ὲ_ εἶ_ς_, 3.11 οὐ_κ_ ἔ_σ_τ_ι_ν_ ὁ_ σ_υ_ν_ι_ῶ_ν_, οὐ_κ_ ἔ_σ_τ_ι_ν_ ὁ_ ἔ_κ_ζ_η_τ_ῶ_ν_ τ_ὸ_ν_ θ_ε_ό_ν_. 3.12 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα
 ἠχρειώθησαν· οὐ_κ_ ἔ_σ_τ_ι_ π_ο_ι_ῶ_ν_ χ_ρ_η_σ_τ_ό_τ_η_τ_α_ ἔ_ω_ς_
 ἔ_ν_ ὁ_ς_. 3.13 τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν
 ἐδολιοῦσαν, ἰ_ὸ_ς_ ἄ_σ_π_ί_δ_ω_ν_ ὑ_π_ὸ_ τ_ὰ_ χ_ε_ί_λ_η_ αὐ_τ_ῶ_ν_.
 3.14 ὧ_ν_ τ_ὸ_ σ_τ_ό_μα_ ἄ_ρ_ᾶ_ς_ κ_α_ὶ_ π_ι_κ_ρ_ί_α_ς_ γ_έ_μ_ε_ι_.
 3.15 ὁ_ξ_εῖ_ς_ οἰ_ π_ό_δ_ε_ς_ αὐ_τ_ῶ_ν_ ἔ_κ_χ_έ_α_ι_ αἶ_μα_, 3.16
 σ_ύ_ν_τ_ρι_μ_μ_α_ κ_α_ὶ_ τ_α_λ_α_ι_π_ω_ρ_ί_α_ ἔ_ν_ τ_αῖ_ς_
 ὁ_δ_οῖ_ς_ αὐ_τ_ῶ_ν_, 3.17 καὶ ὁ_δ_ὸ_ν_ εἰ_ρ_ή_ν_η_ς_ οὐ_κ_ ἔ_γ_ν_ω_σ_α_ν_. 3.18 οὐ_κ_ ἔ_σ_τ_ι_ν_ φ_ό_β_ο_ς_ θ_ε_οῦ_
 ἄ_π_έ_ν_α_ν_τι_ τ_ῶ_ν_ ὀ_φ_θ_α_λ_μ_ῶ_ν_ αὐ_τ_ῶ_ν_. 3.19 οἶδαμεν δὲ ὅτι
 ὅ_σα_ ὁ_ νό_μ_ο_ς_ λέ_γ_ε_ι_ τ_οῖ_ς_ ἔ_ν_ τ_ῷ_ νό_μ_ῳ_
 λ_α_λ_εῖ_, ἵνα πᾶν στόμα φραγῆ καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τ_ῷ_
 θ_ε_ῷ_. 3.20 διότι ἔ_ξ_ ἔ_ρ_γ_ω_ν_ νό_μ_ο_υ_ οὐ δικαιοθήσεται π_ᾶ_σ_α_
 σ_ὰ_ρ_ξ_ ἐνώπιον αὐτοῦ· δ_ι_ὰ_ γὰρ_ νό_μ_ο_υ_ ἐ_πί_γ_ν_ω_σ_ι_ς_
 ἄ_μ_α_ρ_τ_ί_α_ς_. 3.21 N_υ_ν_ὶ_ δ_ὲ_ χ_ω_ρ_ὶ_ς_ νό_μ_ο_υ_
 δ_ι_κ_α_ι_ο_σ_ύ_ν_η_ θ_ε_οῦ_ π_ε_φ_α_ν_έ_ρ_ω_τ_α_ι_, μ_α_ρ_τ_υ_ 3.22
 ρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, δικαιοσύνη δὲ θεοῦ διὰ
 π_ί_σ_τ_ε_ω_ς_ Ἰ_η_σ_οῦ_ Χ_ρ_ι_σ_τ_οῦ_, εἰ_ς_ π_ά_ν_τ_α_ς_
 τ_ο_ῦ_ς_ π_ι_σ_τ_ε_ύ_ο_ν_τ_α_ς_. οὐ γὰρ 3.23 ἐστὶ διαστολή· π_ά_ν_τ_ε_ς_
 γ_ὰ_ρ_ ἡ_μ_α_ρ_τ_ο_ν_ κ_α_ὶ_ ὑ_σ_τ_ε_ρ_οῦ_ν_τ_α_ι_ τ_ῆ_ς_ δ_ό_ξ_η_ς_
 3.24 τοῦ θεοῦ, δικαιούμενοι δωρεὰν τῆ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυ 3.25 τρώσεως
 τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὁ_ν_ π_ρ_ο_έ_θ_ε_τ_ο_ ὁ_ θ_ε_ὸ_ς_
 ἰ_λ_α_σ_τ_ή_ρ_ι_ο_ν_ διὰ πίστεως ἐν τῷ ἑαυτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς
 δικαιοσύνης 3.26 αὐτοῦ δ_ι_ὰ_ τ_ὴ_ν_ π_ά_ρ_ε_σ_ι_ν_ τ_ῶ_ν_
 π_ρ_ο_γ_ε_γ_ο_ν_ ὁ_τ_ω_ν_ ἄ_μ_α_ρ_τ_η_μ_ά_τ_ω_ν_ ἔ_ν_ τ_ῇ_ ἀνοχῇ τοῦ
 θεοῦ, πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν
 δίκαιον καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ 3.27 πίστεως Ἰησοῦ. Ποῦ οὖν ἡ_
 κ_α_ύ_χ_η_σ_ι_ς_; ἔ_ξ_ε_κ_λ_εῖ_σ_θ_η_. διὰ ποίου 3.28 νόμου; τῶν ἔργων;
 οὐχί, ἀλλὰ δ_ι_ὰ_ νό_μ_ο_υ_ π_ί_σ_τ_ε_ω_ς_. λογιζόμεθα 3.29 γὰρ δικαιουῖσθαι
 πίστει ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου. ἢ Ἰουδαίων 3.30 ὁ θεὸς μόνον; οὐχί καὶ ἔθνῶν;
 ναὶ καὶ ἔθνῶν, εἰ_π_ε_ρ_ εἶ_ς_ ὁ_ θ_ε_ὸ_ς_ 3.30 ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ

πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς 3.31 πίστεως, νόμον οὖν
_κ_α_τ_α_ρ_γ_ο_ῦ_μ_ε_ν_ _δ_ι_ὰ_ _τ_ῆ_ς_ _π_ί_σ_τ_ε_ω_ς_· μὴ γένοιτο,
_ἀ_λ_λ_ὰ_ _ν_ό_μ_ο_ν_ _ἴ_σ_τ_α_μ_ε_ν_· 4.1 Τί οὖν ἐροῦμεν Ἀβραάμ τὸν πατέρα
ἡμῶν κατὰ σάρκα; 4.2 εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα· ἀλλ' οὐ
πρὸς 4.3 θεόν. τί γὰρ ἡ γραφή λέγει; _ἐ_π_ί_σ_τ_ε_υ_σ_ε_ν_ _δ_ὲ_ _
'_Α_β_ρ_α_ὰ_μ_ _τ_ῶ_ _θ_ε_ῶ_·, 4.4 καὶ ἐλογίσθη αὐτῶ εἰς δικαιοσύνην. τῶ δὲ
ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς 4.5 _ο_ὐ_ λογίζεται _κ_α_τ_ὰ_ _χ_ά_ρ_ι_ν_ _ἀ_λ_λ_ὰ_ _
_κ_α_τ_ὰ_ _ὀ_φ_ε_ί_λ_η_μ_α_· τῶ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν
δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, _λ_ο_γ_ί_ζ_ε_τ_α_ι 4.6 ἡ πίστις αὐτοῦ _ε_ί_ς_ _
_δ_ι_κ_α_ι_ο_σ_ύ_ν_η_ν_, καθάπερ καὶ Δαυὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου
ὃ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων· 4.7 μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι
καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι· 4.8 μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογίσθηται κύριος
ἀμαρτίαν. 4.9 ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν;
λέγομεν γάρ· _ἐ_λ_ο_γ_ί_σ_θ_η_ _τ_ῶ_ _'_Α_β_ρ_α_ὰ_μ_ _ἢ_ _π_ί_σ_τ_ι_ς_ _
_ε_ί_ς_ _δ_ι_ 4.10 καιοσύνην. πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ;
4.11 οὐκ ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ· καὶ _σ_η_μ_ε_ῖ_ο_ν_ ἔλαβεν
_π_ε_ρ_ι_τ_ο_μ_ῆ_ν_ σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ,
εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων 4.12 δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ
_λ_ο_γ_ι_σ_θ_ῆ_ν_α_ι_ _α_ὐ_τ_ο_ῖ_ς_ δικαιοσύνην, καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ
ἐκ περιτομῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ πίστεως
τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. 4.13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἢ ἐπαγγελίας τῶ Ἀβραάμ ἢ τῶ
σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης 4.14
πίστεως. _ε_ί_ _γ_ὰ_ρ_ _ο_ί_ _ἐ_κ_ _ν_ό_μ_ο_υ_ _κ_λ_η_ρ_ο_ν_ό_μ_ο_ι_· _
_κ_ε_κ_έ_ν_ω_τ_α_ι_ _ἢ_ _π_ί_σ_τ_ι_ς 4.15 καὶ κατήρηται ἢ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ
νόμος _ὀ_ρ_γ_ῆ_ν_ _κ_α_τ_ε_ρ_γ_ά_ζ_ε_τ_α_ι_· 4.16 οὗ γὰρ _ο_ὐ_κ_ _ἔ_σ_τ_ι_ _
_ν_ό_μ_ο_ς_, _ο_ὐ_δ_ὲ_ _π_α_ρ_ά_β_α_σι_ς_· _Δ_ι_ὰ_ _τ_ο_ῦ_τ_ο_ _ἐ_κ_ _
_π_ί_σ_τ_ε_ω_ς_, _ἵ_να κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι _β_ε_β_α_ί_α_ν_ _τ_ῆ_ν_ _
_ἐ_π_α_γ_γ_ε_λ_ί_α_ν_ _π_α_ν_τὶ_ _τ_ῶ_ σπέρματι, οὐ τῶ ἐκ τοῦ νόμου μόνον
ἀλλὰ καὶ τῶ _ἐ_κ_ _π_ί_σ_τ_ε_ω_ς 4.17 Ἀβραάμ, ὅς ἐστι _π_α_τ_ῆ_ρ_ _
_π_ά_ν_τ_ω_ν_ _ἡ_μ_ῶ_ν_, καθὼς γέγραπται ὅτι _π_α_τ_έ_ρ_α_ πολλῶν ἐθνῶν
τέθεικά σε, _κ_α_τ_έ_ν_α_ν_τ_ι_ οὗ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τοὺς νεκροὺς
καὶ καλοῦντος _τ_ὰ_ _μ_ή_ _ὄ_ν_τ_α_ _ώ_ς 4.18 ὄντα· ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι
ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον· οὕτως
ἔσται τὸ 4.19 σπέρμα σου· καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατενόησε _τ_ὸ_ ἑαυτοῦ
_σ_ῶ_μ_α_ _ν_ε_ν_ε_κ_ρ_ω_μ_έ_ν_ο_ν_, ἑκατονταέτης που ὑπάρχων, καὶ τὴν
νέκρωσιν 4.20 τῆς μήτρας Σάρρας· εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη 4.21
τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δὺς δόξαν τῶ θεῷ καὶ 4.22 πληροφορηθεὶς
ὅτι ὁ ἐπήγγελται δυνατὸς ἐστι καὶ ποιῆσαι. διὸ 4.23 καὶ ἐλογίσθη αὐτῶ εἰς
δικαιοσύνην. Οὐκ ἐγράφη δὲ _δ_ι_·' _α_ὐ_τ_ὸ_ν_ 4.24 μόνον ὅτι _ἐ_λ_ο_γ_ί_σ_θ_η_ _
_α_ὐ_τ_ῶ_, ἀλλὰ καὶ _δ_ι_·' _ἡ_μ_ᾶ_ς_, οἷς μέλλει λογί ζεσθαι, _τ_ο_ῖ_ς_ _
_π_ι_σ_τ_ε_ύ_ο_υ_σ_ι_ν_ _ἐ_πὶ_ _τ_ὸ_ν_ _ἐ_γ_ε_ί_ρ_α_ν_τ_α_ _'_Ι_η_σ_ο_ῦ_ν_ _
_τ_ὸ_ν_ _κ_ύ_ρ_ι_ο_ν_ 4.25 ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα
ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν. 5.1 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην
ἔχωμεν πρὸς τὸν θεόν 5.2 διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ τὴν
προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἐστήκαμεν, καὶ 5.3
καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. _ο_ὐ_ _μ_ό_ν_ο_ν_ _δ_έ_, _ἀ_λ_λ_ὰ_ _
καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν 5.4 κατεργάζεται, ἢ
δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἢ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· ἢ δὲ 5.5 ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ _
_ἀ_γ_ά_π_η_ _τ_ο_ῦ_ _θ_ε_ο_ῦ_ ἐκκέχυται _ἐ_ν_ _τ_α_ῖ_ς_ 5.6 καρδίαις ἡμῶν διὰ

πνεύματος αγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ καιρὸν ὑ_π_ε_ρ_ ἄ_σ_ε_β_ῶ_ν ἀπέ 5.7 θανεν. μ_ό_γ_ι_ς_ γ_ὰ_ρ_ ὑ_π_ε_ρ_ δ_ι_κ_α_ί_ο_υ_ τ_ι_ς_ ἄ_π_ο_θ_α_ν_ε_ῖ_τ_α_ι_· ὑ_π_ε_ρ_ τ_ο_ῦ 5.8 ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν· συνίστησι δὲ τ_ῆ_ν_ ἑ_α_υ_τ_ο_ῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεὸς ὅτι ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς 5.9 ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιοθέντες νῦν ἐν 5.10 τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ 5.11 αὐτοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν. 5.12 Δ_ι_ὰ_ τ_ο_ῦ_τ_ο_ῦ_ ὥ_σ_π_ε_ρ_ δ_ι_· ἑ_ν_ὸ_ς_ ἄ_ν_θ_ρ_ώ_π_ο_υ_ ἡ_ ἄ_μ_α_ρ_τ_ί_α_ ε_ἰ_ς_ τ_ὸ_ν_ κόσμον εἰσηλθε καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διήλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον· 5.13 ἄχρι γὰρ νόμου ἀμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἀμαρτία δὲ οὐκ ἔλλογεῖται 5.14 μὴ ὄντος νόμου· ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μωσέως ἑπὶ τοὺς ἀμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παρα 5.15 βάσεως Ἀδάμ, ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος· Ἄλλ' ο_ὐ_χ_ ὡ_ς_ τ_ὸ_ παράπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνός παραπ τώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνός ἀνθρώπου Χριστοῦ Ἰησοῦ εἰς 5.16 τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. καὶ οὐχ ὡς δ_ι_· ἑ_ν_ὸ_ς_ ἄ_μ_α_ρ_τ_ί_σ_α_ν_τ_ο_ς τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνός εἰς κατάρημα, τὸ δὲ χά 5.17 ρισμα ἐ_κ_ π_ο_λ_λ_ῶ_ν_ π_α_ρ_α_π_τ_ω_μ_ά_τ_ω_ν_ ε_ἰ_ς_ δ_ι_κ_α_ί_ω_μ_α_· ε_ἰ_ γ_ὰ_ρ_ ἑ_ν_ ἑ_ν_ὸ_ς_ παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἐνός, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεῖαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἐνός Ἰησοῦ Χριστοῦ. 5.18 Ἄρ' οὖν ὡς δι' ἐνός παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως καὶ δι' ἐνός δικαιοῦματος εἰς πάντας ἀνθρώ 5.19 πους εἰς δικαίωσιν ζωῆς· ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνός ἀνθρώπου ἀμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ 5.20 τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνός δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. ν_ό_μ_ο_ς_ δὲ π_α_ρ_ε_ι_σ_ῆ_λ_θ_ε_ν_ ἴ_ν_α_ π_λ_ε_ο_ν_ά_σ_η_ τ_ὸ_ π_α_ρ_ά_π_τ_ω_μ_α_· ο_ὔ_ δ_ε_ ἑ_π_λ_ε_ό_ν_α_σ_ε_ν_ 5.21 ἡ ἀμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, ἵνα ὥσπερ ἑ_β_α_σί_λ_ε_υ_σ_ε_ν_ ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. 6.1 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμένομεν τῇ ἀμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλε 6.2 ονάσῃ; μὴ γένοιτο. οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἀμαρτίᾳ, πῶς ἔτι 6.3 ζήσομεν ἐν αὐτῇ; ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν 6.4 Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; σ_υ_ν_ε_τ_ά_φ_η_μ_ε_ν_ ο_ὔ_ν_ αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡμεῖς 6.5 ἑ_ν_ κ_α_ι_ν_ό_τ_η_τ_ι_ ζ_ω_ῆ_ς_ περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σ_ύ_μ_φ_υ_τ_ο_ι_ γ_ε_γ_ό_ν_α_μ_ε_ν_ τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ κ_α_ὶ_ τ_ῆ_ς_ ἄ_ν_α_σ_τ_ά_σ_ε_ω_ς_ 6.6 ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ_π_α_λ_α_ι_ὸ_ς_ ἡ_μ_ῶ_ν_ ἄ_ν_θ_ρ_ώ_π_ο_ς_ συν εσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι 6.7 δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ 6.8 τῆς ἀμαρτίας. εἰ δὲ ἄ_π_ε_θ_ά_ν_ο_μ_ε_ν_ σ_ὺ_ν_ Χ_ρ_ι_σ_τ_ῶ_, πιστεύομεν ὅτι 6.9 κ_α_ὶ_ σ_υ_ζ_ή_σ_ο_μ_ε_ν_ αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χ_ρ_ι_σ_τ_ὸ_ς_ ἑ_γ_ε_ρ_θ_ε_ῖ_ς_ ἑ_κ_ ν_ε_κ_ρ_ῶ_ν_ 6.10 οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. ὁ γὰρ ἀπέ 6.11 θανε, τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ θεῷ. οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἀμαρτίᾳ ζῶντας 6.12 δὲ τῷ θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν

σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν ταῖς ἐπιθυμίαις 6.13 αὐτοῦ, μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα ἀδικίας τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὡσεὶ ἐκ νεκρῶν ζῶντας καὶ 6.14 τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ, ἀμαρτία γὰρ ὑμῶν 6.15 οὐ κυριεύσει. οὐ γὰρ ἔστε ὑπὸ νόμον ἀλλ' ὑπὸ χάριν. Τί οὖν; ἀμαρτήσωμεν, ὅτι οὐκ ἔσμεν ὑπὸ νόμον ἀλλ' ὑπὸ χάριν; μὴ 6.16 γένοιτο. οὐκ οἴδατε ὅτι ὧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δούλοι ἐστε οὗ ὑπακούετε, ἦτοι ἀμαρτίας ἢ ὑπακοῆς 6.17 εἰς δικαιοσύνην; χάρις δὲ τῷ θεῷ ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἀμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδασχῆς, 6.18 ἔλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. 6.19 ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν 6.20 δούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. ὅτι γὰρ ὁ δούλος οὐ ἦται 6.21 ἀμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε; ἐφ' ὃ οὐκ ἔπαυσθητε τὸ γὰρ τὸ ἐλπίετε ἐκείνων ἡ ἀνομία 6.22 νυνὶ δὲ ἐλευθέρωθητε ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν 6.23 αἰώνιον. τὰ γὰρ ὁ ψῶν ἡ ἀμαρτία θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. 7.1 Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσι γὰρ νόμον λαλῶ, ὅτι ὁ 7.2 νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ; ἢ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, 7.3 κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. ἄρ' οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίζει ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν 7.4 μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ. ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορή 7.5 σωμεν τῷ θεῷ. ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἀμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς 7.6 τὸ καρποφορήσαι τῷ θανάτῳ· νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος καὶ οὐ παλαιότητι 7.7 τῆς ἀμαρτίας; ἢ ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἀμαρτίας; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῇ ἀμαρτίᾳ οὐκ ἔγνωμεν εἰ μὴ διὰ νόμου· τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ 7.8 ἤδεν εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν· ὁ νόμος ἐπιθυμῶν τῆς ἀμαρτίας· ὁ νόμος τῆς ἀμαρτίας 7.9 μίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἀμαρτία νεκρά. ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς 7.10 νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἀμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον, καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἢ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς 7.11 θάνατον· ἡ γὰρ ἀμαρτία ἐφ' ὃ οὐκ ἔπαυσθη 7.12 ἐξηπάτησέ με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν. ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, 7.13 καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ ἐγένετο θάνατος; μὴ γένοιτο· ἀλλ' ἡ ἀμαρτία, ἵνα φανῇ ἀμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι 7.14 κατέστη θάνατος, ἵνα γένηται ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικὸς ἐστίν· ἐγὼ δὲ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν νόμῳ 7.15 ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν. ὁ γὰρ κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· ὁ νόμος 7.16 ὁ θέλω τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ τοῦτο ποιῶ. εἰ δὲ ὁ νόμος 7.17 θέλω τοῦτο ποιῶ, ὁ νόμος τῆς ἀμαρτίας 7.18 οὐκ ἐπιφέρει τὸ θέλω, ἀλλ' ἡ ἀμαρτία ἐπιφέρει τὸ οὐ θέλω. οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἐστὶν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλω παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν 7.19 οὐ· οὐ γὰρ ὁ θέλω

ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλ' ὁ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο 7.20 πράσσω. εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατερ 7.21 γάζομαι αὐτὸ ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρτία. εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν 7.22 παράκειται· συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κ_α_τ_ὰ_ τ_ὸ_ν_ ἔ_σ_ω_ 7.23 ἄνθρωπον, βλέπω δὲ ἔ_τ_ε_ρ_ο_ν_ ν_ό_μ_ο_ν_ ἔ_ν_ τ_ο_ῖ_ς_ μ_έ_λ_ε_σ_ί_ν_ μου ἄ_ν_τ_ι_σ_τ_ρ_α_ τευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ 7.24 νόμῳ τ_ῆ_ς_ ἄ_μ_α_ρ_τ_ί_α_ς τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου. Τ_α_λ_α_ί_π_ω_ρ_ο_ς_ ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ρύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου 7.25 τούτου; εὐχαριστῶ τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοί μου δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκί 8.1 νόμῳ ἀμαρτίας. οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 8.2 ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἤλευ 8.3 θέρωσέν σε ἀπὸ τοῦ νόμου τ_ῆ_ς_ ἄ_μ_α_ρ_τ_ί_α_ς_ κ_α_ὶ_ τ_ο_ῦ_ θ_α_ν_ά_τ_ο_υ_. τ_ὸ_ γὰρ_ ἄ_δ_ύ_ν_α_τ_ο_ν_ τ_ο_ῦ_ ν_ό_μ_ο_υ, ἐν ᾧ ἡ_σ_θ_έ_ν_ε_ι_ δ_ι_ὰ_ τ_ῆ_ς_ σ_α_ρ_κ_ό_ς, ὁ_ θ_ε_ὸ_ς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἀμαρτίας καὶ περὶ 8.4 ἀμαρτίας κατέκρινεν τὴν ἀμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί, ἵνα τὸ δ_ι_κ_α_ί_ω_μ_α_ τοῦ νόμου πληρωθῇ ἔ_ν_ ἡ_μῖ_ν τοῖς μ_ῆ_ κ_α_τ_ὰ_ σ_ά_ρ_κ_α περιπατοῦσιν 8.5 ἀλλὰ κ_α_τ_ὰ_ π_ν_ε_ῦ_μ_α_. οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς 8.6 φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος. τ_ὸ_ γὰρ_ φ_ρ_ό_ν_η_μ_α_ τῆς σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ 8.7 καὶ εἰρήνη. διότι τ_ὸ_ φ_ρ_ό_ν_η_μ_α_ τ_ῆ_ς_ σ_α_ρ_κ_ὸ_ς_ ἔ_χ_θ_ρ_α_ εἰ_ς_ θ_ε_ὸ_ν_· τ_ῷ_ 8.8 γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται· οἱ δὲ 8.9 ἐν σαρκί ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται. ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ 8.10 δὲ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἀμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα 8.11 ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας ἐκ νεκρῶν Χριστὸν Ἰησοῦν ζ_ω_ο_π_ο_ι_ή_σ_ε_ι_ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ἐν ὑμῖν. 8.12 Ἄρ' οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκί τοῦ κατὰ 8.13 σάρκα ζῆν. εἰ_ γ_ὰ_ρ_ κ_α_τ_ὰ_ σ_ά_ρ_κ_α_ ζ_ῆ_τ_ε, μ_έ_λ_λ_ε_τ_ε_ ἄ_π_ο_θ_ν_ή_σ_κ_ε_ι_ν_· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε. 8.14-15 ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοι υἱοὶ θεοῦ εἰσιν· οὐ γὰρ 8.15 ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα 8.16 υἰοθεσίας, ἐν ᾧ κρᾶζομεν· Ἀββᾶ ὁ πατήρ. αὐτὸ τὸ πνεῦμα 8.17 συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμέν τέκνα θεοῦ. εἰ δὲ τέκνα, κ_α_ὶ_ κ_λ_η_ρ_ο_ν_ό_μ_ο_ι_· κ_λ_η_ρ_ο_ν_ό_μ_ο_ι_ μ_ὲ_ν_ θ_ε_ο_ῦ, σ_υ_γ_κ_λ_η_ρ_ο_ν_ό_μ_ο_ι_ δ_ὲ_ 8.18 Χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχωμεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν. Λογίζομαι γὰρ ὁ_τ_ι_ ο_ὐ_κ_ ἄ_ξ_ια_ τ_ὰ_ π_α_θ_ῆ_μ_α_τ_α_ τ_ο_ῦ_ ν_ῦ_ν_ κ_α_ι_ρ_ο_ῦ_ π_ρ_ὸ_ς_ τ_ῆ_ν_ μ_έ_λ_λ_ο_υ_σ_α_ν_ 8.19 δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κτίσεως 8.20 τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται. τῇ γὰρ ματαιό τητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, 8.21 ἐπ' ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων 8.22 τοῦ θεοῦ. οἶδαμεν γὰρ ὅτι π_ᾶ_σ_α_ ἡ_ κ_τ_ί_σ_ι_ς_ σ_υ_σ_τ_ε_ν_ά_ζ_ε_ι_ κ_α_ὶ_ σ_υ_ν_ω_· 8.23 δίνει ἄχρι τοῦ νῦν· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τ_ῆ_ν_ ἄ_π_α_ρ_χ_ῆ_ν_ τοῦ πνεύματος ἔχοντες ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν υἰοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. 8.24 τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς· 8.25 ὁ_ γ_ὰ_ρ_ β_λ_έ_π_ε_ι_ τ_ί_ς καὶ ἐλπίζει; εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, 8.26 δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα σ_υ_ν_α_ν_τ_ι_ λαμβάνεται τῇ ἀσθενείᾳ

ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα
 ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς 8.27 ἀλαλήτοις· ὁ δὲ ἔρευων τὰς καρδίας οἶδεν τί τὸ
 φρόνημα τοῦ 8.28 πνεύματος, ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἀγίων. οἶδαμεν γὰρ
 8.28 ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ 8.29 πρόθεσιν
 κλητοῖς οὖσιν. ὅτι οὐς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνης τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον 8.30 ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὐς δὲ προώρισε,
 τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὐς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὐς δὲ ἐδικαίωσε
 τούτους 8.31 καὶ ἐδόξασεν. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς τ_α_ῦ_τ_α_·_ε_ί_ _ὁ_ _θ_ε_ὸ_ς_ _
 _ὕ_π_ε_ρ_ _ἡ_μ_ῶ_ν_, 8.32 τίς κ_α_θ'_ _ἡ_μ_ῶ_ν_·_ _ὁ_ς_ _δ_ὲ_ τ_ο_ῦ_ _
 _ἰ_δ_ί_ο_υ_ _υ_ί_ο_ῦ_ _ο_ὐ_κ_ _ἐ_φ_ε_ί_σ_α_τ_ο_, _ἀ_λ_λ'_ _ὕ_π_ε_ρ_ ἡμῶν
 πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σ_ὕ_ν_ _α_ὐ_τ_ῶ_ τ_ὰ_ π_ά_ν_τ_α_
 8.33 ἡμῖν χαρίσεται; τίς ἐ_γ_κ_α_λ_έ_σ_ε_ι_ κ_α_τ_ὰ_ ἐ_κ_λ_ε_κ_τ_ῶ_ν_ _
 _θ_ε_ο_ῦ_·_ _θ_ε_ὸ_ς_ _ὁ_ _δ_ι_κ_α_ι_ῶ_ν_· 8.34 τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ
 ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερωθείς, 8.35 ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. τ_ί_ς_ _
 _ἡ_μ_ᾶ_ς_ _χ_ω_ρ_ί_σ_η_ _ἀ_π_ὸ_ τ_ῆ_ς_ _ἀ_γ_ά_π_η_ς_ τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ
 στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης 8.36 ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; καθὼς
 γέγραπται ὅτι ἔ_ν_ε_κ_ε_ν_ _σ_ο_ῦ_ _θ_α_ν_α_τ_ο_ῦ_μ_ε_θ_α_ ὄ_λ_η_ν_ _
 _τ_ῆ_ν_ _ἡ_μ_ε_ρ_α_ν_, ἔ_λ_ο_γ_ί_σ_θ_η_μ_ε_ν_ ὡ_ς_ π_ρ_ό_β_α_τ_α_ _
 _σ_φ_α_γ_ῆ_ς_· 8.37 ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος
 ἡμᾶς. 8.38 πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε 8.39 ἀρχαὶ
 οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε δυνάμεις οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις
 ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρῖσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῶ Ἰησοῦ τῶ
 κυρίῳ ἡμῶν. 10.1 Ἀδελφοί, ἢ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις 10.2 πρὸς
 τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν. μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι 10.3 ζ_ῆ_λ_ο_ν_ _
 _θ_ε_ο_ῦ_ ἔ_χ_ο_υ_σ_ι_ν_, ἄ_λ_λ'_ _ο_ὐ_ _κ_α_τ'_ _ἐ_π_ί_γ_ν_ω_σ_ι_ν_·
 ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν ζητοῦντες στήσαι, τῇ
 δικαιο 10.4 σύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. τ_έ_λ_ο_ς_ _γ_ὰ_ρ_ _ν_ό_μ_ο_υ_ _
 _X_ρ_ι_σ_τ_ὸ_ς_ _ε_ί_ς_ 10.5 δικαιοσύνην παντὶ τῶ πιστεύοντι. Μωσῆς γὰρ γράφει
 ὅτι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου ὁ ποιήσας ἄνθρωπος ζήσεται ἐν 10.6 αὐτῇ. ἢ
 δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει· μ_ῆ_ _ε_ἴ_π_η_ς_ _ἐ_ν_ τῇ καρδίᾳ σου· τίς
 ἀναθήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστιν Χριστὸς 10.7 τὸν καταγαγεῖν· ἢ· τίς
 καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' 10.8 ἔστιν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. ἀλλὰ
 τί λέγει; ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν σφόδρα ἐν τῶ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου·
 10.9 τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῶ
 στόματί σου κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν
 ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· 10.10 κ_α_ρ_δ_ί_α_ _γ_ὰ_ρ_ _π_ι_σ_τ_ε_ύ_ε_τ_α_ι_ _ε_ί_ς_ _
 _δ_ι_κ_α_ι_ο_σ_ύ_ν_η_ν_, _σ_τ_ό_μ_α_τ_ι_ _δ_ὲ_ ὁ_μ_ο_λ_ο_γ_εῖ_τ_α_ι_ 10.11
 εἰς σωτηρίαν. λέγει γὰρ ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῶ οὐ 10.12
 καταισχυνηθήσεται. οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνου· ὁ γὰρ αὐτὸς
 κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς 10.13 ἐπικαλουμένους αὐτόν· π_ᾶ_ς_ _
 _γ_ὰ_ρ_ ὁ_ς_ ἄ_ν_ ἐ_π_ι_κ_α_λ_έ_σ_η_τ_α_ι_ τ_ὸ_ ὄ_ν_ο_μ_α_ 10.14 κυρίου
 σωθήσεται. Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσωσιν οὐ
 οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσονται 10.15 χωρὶς κηρύσσοντος; πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν
 μὴ ἀποσταλῶσιν; καθὼς γέγραπται· ὡ_ς_ ὡ_ρ_α_ῖ_ο_ι_ _ο_ἱ_ π_ό_δ_ε_ς_ _
 _τ_ῶ_ν_ _ε_ὐ_α_γ_γ_ε_λ_ι_ζ_ο_μ_ε_ν_ω_ν_ ἄ_γ_α_θ_ά_· 10.16 ἀλλ' οὐ πάντες
 ὑπήκουσαν τῶ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει· 10.17 κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ
 ἡμῶν; ἄρα ἢ πίστις ἐξ ἀκοῆς, 10.18 ἢ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Χριστοῦ. ἀλλὰ λέγω, μὴ
 οὐκ ἤκουσαν; μενοῦνγε· ε_ί_ς_ π_ᾶ_σ_α_ν_ τ_ῆ_ν_ _γ_ῆ_ν_ ἐ_ξ_ῆ_λ_θ_ε_ν_ _
 ὁ _φ_θ_ό_γ_ο_ς_ _α_ὐ_τ_ῶ_ν_, κ_α_ὶ_ _ε_ί_ς_ τ_ὰ_ π_έ_ρ_α_τ_α_ τ_ῆ_ς_

_ο_ι_κ_ο_υ_μ_ε_ν_η_ς_ _τ_α_ _ρ_ή_μ_α_τ_α_ _α_ύ_τ_ω_ν_. 10.19 ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; πρῶτος Μωσῆς λέγει· ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνη, ἐπ' ἔθνη ἀσυνέτω παροργιῶ ὑμᾶς. 10.20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, _ε_μ_φ_α_ν_η_ς_ _ε_γ_ε_ν_ό_μ_η_ν_ _τ_ο_ῖ_ς_ _ε_μ_ε_ _μ_ή_ _ε_π_ε_ρ_ω_τ_ῶ_σ_ι_ν_. 10.21 πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα. 11.1 Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· _κ_α_ὶ_ _γ_ὰ_ρ_ _ε_γ_ώ_ _'Ι_σ_ρ_α_η_λ_ί_τ_η_ς_ _ε_ὶ_μ_ί_, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς 11.2 Βενιαμίν. οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. ἢ οὐκ οἴδατε _ε_ν_ _'Η_λ_ί_α τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ 11.3 κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ; _κ_ύ_ρ_ι_ε_, _τ_ο_ύ_ς_ _π_ρ_ο_φ_ή_τ_α_ς_ _σ_ο_υ_ _ἀ_π_έ_κ_τ_ε_ι_ν_α_ν_, _τ_α_ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος καὶ ζητοῦσι 11.4 τὴν ψυχὴν μου. ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; _κ_α_τ_έ_λ_ε_ι_π_ο_ν_ ἑμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ. 11.5 οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λείμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος 11.6 γέγονεν· εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων, _ε_π_ε_ὶ_ _ἡ_ _χ_ά_ρ_ι_ς_ _ο_ύ_κ_έ_τ_ι_ _γ_ί_ν_ε_τ_α_ι_ 11.7 χάρις. Τί οὖν; ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἢ δὲ 11.8 ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθὼς γέγραπται· ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανούξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ 11.9 βλέπειν καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. καὶ Δαυὶδ λέγει· γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς, 11.10 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον. 11.11 Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ _τ_ῶ_ αὐτῶν παραπτώματι ἢ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι 11.12 αὐτούς. εἰ δὲ _τ_ὸ_ _π_α_ρ_ά_π_τ_ω_μ_α_ _α_ύ_τ_ω_ν_ _π_λ_ο_ῦ_τ_ο_ς_ _κ_ό_σ_μ_ο_υ_ _κ_α_ὶ_ _τ_ὸ_ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσω μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν. 11.13 Ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς ἔθνεσιν. ἐφ' ὅσον μὲν εἰμι ἐγὼ ἐθνῶν 11.14 _ἀ_π_ό_σ_τ_ο_λ_ο_ς_, τὴν διακονίαν μου δοξάζω, εἴ πως παραζηλώσω μου 11.15 τὴν σάρκα καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν 11.16 καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἢ πρόσληψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἀγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἀγία, καὶ οἱ 11.17 κλάδοι. Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ _σ_υ_γ_κ_ο_ι_ν_ω_ν_δ_ο_ς_ _τ_ῆ_ς_ _ρ_ί_ζ_η_ς_ _κ_α_ὶ_ _τ_ῆ_ς_ 11.18 πιότητος τῆς ἐλαίας ἐγένου, μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάζεις ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ. 11.19-20 ἐρεῖς οὖν· ἐξεκλάσθησαν κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ. καλῶς· 11.20 τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστηκας. _μ_ή_ _ύ_ψ_η_λ_ο_ 11.21 φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων 11.22 οὐκ ἐφείσατο, οὐδὲ σοῦ φείσεται. ἰδὲ οὖν χρηστότητα καὶ ἀπο τομίαν θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας _ἀ_π_ο_τ_ο_μ_ί_α_, _ε_π_ὶ_ _δ_ε_ _σ_ε_ _χ_ρ_η_σ_τ_ό_ της θεοῦ, ἐὰν _ο_ε_π_ι_μ_ε_ί_ν_η_ς_0_1_ _ε_π_ι_μ_ε_ν_η_σ_1 τῇ χρηστότητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. 11.23 κάκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμένωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται· 11.24 δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς. εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεν τρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσω μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν 11.25 ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ. Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ἦτε ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πῶρως ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρις οὗ _τ_ὸ_ _π_λ_ή_ρ_ω_μ_α_ 11.26 τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ, καὶ οὕτω _π_ᾶ_ς_ _'Ι_σ_ρ_α_η_λ_ _σ_ω_θ_ή_σ_ε_τ_α_ι_, καθὼς γέγραπται· _ἡ_ξ_ε_ι_ _ἐ_κ_ _σ_ι_ὼ_ν_ _ὁ_ _ρ_υ_ό_μ_ε_ν_ο_ς_, _ἀ_π_ο_σ_τ_ρ_έ_ψ_ε_ι_ _ἀ_σ_ε_β_ε_ί_α_ς_ _ἀ_π_ὸ_ _'Ι_α_κ_ώ_β_. 11.27 καὶ αὕτη αὐτοῖς ἢ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. 11.28 κατὰ

μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν 11.29 ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας· ἄ_μ_ε_τ_α_μ_έ_λ_η_τ_α_γ_ὰ_ρ_τ_ὰ_χ_α_ρ_ί_σ_μ_α_τ_α 11.30 καὶ ἡ κλῆσις τοῦ θεοῦ. ὥσπερ γὰρ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ 11.31 θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῆς τούτων ἀπειθείας, οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν τῷ ὑμετέρῳ ἔλεει ἵνα καὶ αὐτοὶ ἔλεηθῶσιν. 11.32 συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπειθειαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. 11.33 ὁ_β_ά_θ_ο_ς_π_λ_ο_ύ_τ_ο_υ_κ_αὶ_σ_ο_φ_ί_α_ς_κ_αὶ_γ_ν_ώ_σ_ε_ω_ς_θ_ε_οῦ· ὡς ἀ_ν_ε_ξ_ε_ρεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁ_δ_οὶ αὐτοῦ. 11.34 τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; 11.35 ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; 11.36 ὅτι ἐ_ξ_α_ύ_τ_οῦ_κ_αὶ_δ_ι'_α_ύ_τ_οῦ_κ_αὶ_εἰς_α_ύ_τ_ὸ_ν_τ_ὰ_π_ά_ν_τ_α· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. 12.1 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρισμῶν τοῦ θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θ_υ_σ_ί_α_ν_ζ_ῶ_σ_α_ν_ἀ_γ_ί_α_ν_ε_ὐ_ἀ_ρ_ε_σ_τ_ο_ν 12.2 τῷ θεῷ, τὴν λ_ο_γ_ι_κ_ή_ν_λ_α_τ_ρ_ε_ί_α_ν ὑμῶν· μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μ_ε_τ_α_μ_ο_ρ_φ_οῦ_σ_θ_ε_τ_ῆ_ἀ_ν_α_κ_α_ι_ν_ώ_σ_ε_ι_τ_οῦ_ν_ο_ό_ς_, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. 12.3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ 12.4 σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ὁ_ε_μ_έ_ρ_ι_σ_ε_0_1_ε_μ_έ_τ_ρ_η_σ_ε_1 μέτρον πίστεως· καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ 12.5 τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, οὕτως οἱ πολλοὶ ἐ_ν_σ_ῶ_μ_ά_ ἐσμεν ἐν 12.6 Χριστῷ, τὸ δὲ καθ' εἰς ἀλλήλων μέλη. ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, 12.7 κ_α_τ_ὰ_τ_ῆ_ν_ἀ_ν_α_λ_ο_γ_ί_α_ν_τ_ῆ_ς_π_ί_σ_τ_ε_ω_ς· εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ δια 12.8 κονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδούς ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος 12.9 ἐν σπουδῇ, ὁ_ε_λ_ε_ῶ_ν_ἐ_ν_ί_λ_α_ρ_ό_τ_η_τ_ι_· ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος, ἀποστῶν 12.10 γοῦντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ· τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς 12.11 ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ 12.12 μὴ ὀκνηροί, τ_ῶ_π_ν_ε_ύ_μ_α_τ_ι_ζ_έ_ο_ν_τ_ε_ς_, τῷ κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρ 12.13 τεροῦντες, ταῖς χρεῖαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν 12.14 διώκοντες. ε_ὐ_λ_ο_γ_εῖ_τ_ε_τ_ο_ῦ_δ_ι_ώ_κ_ο_ν_τ_α_ς_, ε_ὐ_λ_ο_γ_εῖ_τ_ε_κ_αὶ_μ_ὴ_κ_α_τ_α_ 12.15 ῥᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαιρόντων, κ_λ_αί_ε_ι_ν_μ_ε_τ_ὰ_κ_λ_α_ι_ό_ν_τ_ω_ν_. 14.10-11 π_ά_ν_τ_ε_ς_π_α_ρ_α_σ_τ_η_σ_ό_μ_ε_θ_α_τ_ῶ_β_ή_μ_α_τ_ι τοῦ θεοῦ. γέγραπται γάρ· 14.11 ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ. 14.12 ἄρα ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει. 14.13 Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, 14.14 τὸ μὴ τιθέσθαι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον. οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ 14.15 τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκεῖνῳ κοινόν. εἰ γὰρ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. μ_ὴ_τ_ῶ_β_ρ_ῶ_μα_τί_σου_ἐ_κ_εῖ_νον_ἀ_πό_λλ_υ_ε_, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν. 14.16-17 μὴ βλασφημεῖσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία 14.17 τοῦ θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ 14.18 ἐν πνεύματι ἀγίῳ. ὁ γὰρ ἐν τούτῳ δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρε 14.19 στος τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης 14.20 διώκωμεν καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. μὴ ἔνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ. πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ 14.21 κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι. κ_α_λ_ὸ_ν_τ_ὸ_μὴ_φα_γεῖν_κ_ρέ_ας_μ_η_δὲ_πι_εῖν_οἶ_νον_μ_η_δὲ_ἐν_ῶ_ὁ_ἀ_δ_ε_λ_φ_ός_σου_14.22 προσκόπτει. σὺ πίστιν ἔχεις; κατὰ

σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ 14.23 θεοῦ. μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει.
ὁ _δ_ _ε_ διακρινόμενος ἐὰν φάγη κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν 15.1 δὲ τὸ οὐκ ἐκ πίστεως ἁμαρτία ἐστίν. Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς 15.2 ἀρέσκειν. ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν 15.3 πρὸς οἰκοδομὴν· καὶ γὰρ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ. 15.4 ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν 15.5 ἐλπίδα ἔχωμεν. ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως 15.6 δώη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 15.7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσ 15.8 ἐλάβετο ὑμᾶς εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. λέγω γὰρ Χριστὸν διάκονον γενέσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ, εἰς τὸ βε 15.9 βαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων, τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεόν, καθὼς γέγραπται. διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι 15.10 σοι ἐν ἔθνεσιν καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. καὶ πάλιν λέγει· 15.11 εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ πάλιν· αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν κύριον, καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. 15.12 καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν. 15.13 Ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου. 15.14 Πέπεισμαι δέ, ἀδελφοί καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης τῆς γνώσεως, 15.15 δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν. τολμηρότερον δὲ ὑμῖν ἔγραψα ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δο 15.16 θεϊσάν μοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Χριστοῦ Ἰησοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν 15.17 πνεύματι ἁγίῳ. ἔχω οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς 15.18 τὸν θεόν· οὐ γὰρ τολμήσω τι λαλεῖν ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς 15.19 δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ, ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου· ὥστε _μ_ε_ _ἀ_π_ὸ_ _ _I_ε_ρ_ο_υ_ σαλήμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγ 15.20 γέλιον τοῦ Χριστοῦ. οὕτω δὲ _φ_ι_λ_ο_τ_ι_μ_ο_ύ_μ_ε_ν_ο_ν_ _ε_ύ_α_γ_γ_ε_λ_ί_ζ_ε_σ_θ_α_ι_ _ο_ύ_χ_ ὅπου ὠνομάσθη Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ, 15.21 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὄψοντα καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι 15.22 διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· 15.23 νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ 15.24 ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ὡς ἂν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν· ἐλπίζω γὰρ πορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ. 15.25 -νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ διακονῶν τοῖς ἁγίοις. 15.26 εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι 15.27 εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀφειλέται αὐτῶν εἰσιν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἔκοι νώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι 15.28 αὐτοῖς. τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν 15.29 καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς Σπανίαν· οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐλογίας Χριστοῦ ἐλεύσομαι. 15.30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς 15.31 προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούτων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἡ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλήμ 15.32 εὐπρόσδεκτος τοῖς ἁγίοις γένηται, ἵνα ἐν χαρᾷ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς 15.33 διὰ θελήματος θεοῦ συναναπαύσωμαι

ὑμῖν. ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. 16.25 τῷ δὲ
δυναμέων ὑμῶν στηρίξει κατὰ τὸ
εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Χριστοῦ Ἰησοῦ, κατὰ
ἀποκάλυψιν μου στηρίξο υ χρόνοις 16.26 αἰωνίοις
 σεσιγημένου, φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ
 αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑποταγὴν πίστεως 16.27 εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος, μόνω
 σοφῷ θεῷ, δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. "Ὁ ἱερός καὶ θεῷ
 γνησίως ἀνακείμενος Ἀμβρόσιος πολλὰ προσαγορεύει σε· ὅστις νομίζων με
 φιλόπονον εἶναι καὶ πάνυ διψᾶν τοῦ θείου λόγου ἤλεγξε τῇ ἰδίᾳ φιλοπονίᾳ <καὶ> τῷ
 πρὸς τὰ ἄγια μαθήματα ἔρωτι· ὅθεν ἐπὶ τοσοῦτόν με παρελήλυθεν, ὥστε κινδυνεύειν
 ἀπαυδᾶν πρὸς τὰς αὐτοῦ προτάσεις. Οὔτε γὰρ δειπνῆσαι ἔστιν ὅτι μὴ ἀντιβάλλοντα,
 οὔτε δειπνήσαντα ἔξεστι περιπατῆσαι καὶ διαναπαῦσαι τὸ σωματίον, ἀλλὰ καὶ ἐν
 τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φιλολογεῖν καὶ ἀκριβοῦν τὰ ἀντίγραφα ἀναγκαζόμεθα, οὔτε
 μὴν ὄλην ἐπὶ θεραπείᾳ τοῦ σώματος τὴν νύκτα ἔξεστιν ἡμῖν κοιμᾶσθαι, ἐπὶ πολὺ τῆς
 ἑσπέρας τῆς φιλολογίας παρατεινούντης· ἐῷ δὲ λέγειν καὶ τὰ ἔωθεν μέχρι τῆς
 ἑννάτης ἔσθ' ὅτε καὶ δεκάτης ὥρας· πάντες γὰρ οἱ θέλοντες φιλοπονεῖν τοὺς καιροὺς
 τούτους τῇ ἐξετάσει τῶν θείων λογίων καὶ ταῖς ἀναγνώσεσιν ἀνατιθέασιν. Ἐπεὶ δὲ
 ἀνακειμένω μοι τῷ λόγῳ, τῆς φήμης διατρεχούσης περὶ τῆς ἔξεως ἡμῶν, προσήεσαν
 ὅτε μὲν αἰρετικοί, ὅτε δὲ οἱ ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων καὶ μάλιστα τῶν ἐν
 φιλοσοφίᾳ, ἔδοξεν ἐξετάσαι τὰ τε τῶν αἰρετικῶν δόγματα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν
 φιλοσόφων περὶ ἀληθείας λέγειν ἐπαγγελλόμενα. Τοῦτο δὲ πεποιήκαμεν
 μιμησάμενοί τε τὸν πρὸ ἡμῶν πολλοὺς ὠφελήσαντα Πάνταινον, οὐκ ὀλίγην ἐν
 ἐκείνοις ἐσχηκότα παρασκευὴν, καὶ τὸν νῦν ἐν τῷ πρεσβυτερίῳ καθεζόμενον
 Ἀλεξανδρέων Ἡρακλᾶν, ὄντινα εὗρον παρὰ τῷ διδασκάλῳ τῶν φιλοσόφων
 μαθημάτων, ἥδη πέντε ἔτεσιν αὐτῷ προσκαρτερήσαντα πρὶν ἢ ἐμὲ ἄρξασθαι ἀκούειν
 ἐκείνων τῶν λόγων· δι' ὃν καὶ πρότερον κοινῇ ἐσθῆτι χρώμενος ἀποδυσάμενος καὶ
 φιλόσοφον ἀναλαβὼν σχῆμα μέχρι τοῦ δεῦρο τηρεῖ βιβλία τε Ἑλλήνων κατὰ
 δύναμιν οὐ παύεται φιλολογῶν.